

hold i Riget, at ville dispensere fra den gældende Regel, naar særlige Omstændigheder taler derfor og i øvrigt de almindelige Regler iagttages.

3. I Reglerne om Optagelse af Ansøgere, der har erholdt *offentlig Understøttelse* med Fattighjælps Virkning, hvor der almindeligt nu kræves et Forløb af 20 Aar efter Hjælpens Modtagelse, uanset om Hjælpen er tilbagebetalt eller ej, ikke fremtidig at kræve længere Frist end den, der almindeligvis forlanges for at tilstaa Udlændinge dansk Indfødsret.
4. At der overfor Ansøgere, der paa Grund af Forseelser mod Lovgivningen har været i Konflikt med Myndighederne, tages større Hensyn til, under hvilke Omstændigheder den paagældende Forseelse har fundet Sted, og ligeledes til positive Anbefalinger fra Kommunalbestyrelser, Arbejdsgiver eller andre, der maatte have nøje Kendskab til Ansøgerens Vandel.

Et *Mindremaal* (Holger Andersen og Strøm) har med Henblik paa Lovforslagets tidligere Formulering i Udvalget stillet Forslag om Indførelse af en af fast Bopæl her i Riget betinget Adgang til automatisk Generhvervelse af dansk Indfødsret for Enke og fraskilt Kvinde, der ved Fødselen har erhvervet dansk Indfødsret, men ved Ægteskab mistet denne.

Mindremaalet har imidlertid ikke i Udvalget fundet en saadan Tilslutning, at Forslaget kunde ventes gennemført. Da Indenrigsministeren overfor Udvalget har givet Tilsagn om ved Forberedelsen af de aarlige Indfødsretslove at ville lette Generhvervelsen af dansk Indfødsret for saadanne Kvinder, og da man under Hensyn til Betydningen af, at den i Lovforslagets § 5 indeholdte Forbedring af danske Kvinders Stilling træder i Kraft saa hurtigt som muligt, lægger Vægt paa, at Lovforslaget gennemføres i denne Rigsdags-samling, har man undladt at stille Ændringsforslag.

Et *andet Mindremaal* (Heilesen) er som ved første Behandling af Lovforslaget nærmere udviklet af den Opfattelse, at nu da gifte Kvinder ikke blot i personlig, men ogsaa i formueretlig Henseende bliver myndige efter de samme Regler, der gælder for Mænd, og Kvinderne har de samme politiske Rettigheder som Mændene, er det ubegrundet at behandle de gifte Kvinder som Bipersoner i statsborgerlig Henseende. Ligesom det er lidet rimeligt, at en fremmed Kvinde straks faar dansk Indfødsret og dermed Valgret og Valgbarhed ved Ægteskab med en dansk Mand, saaledes er det ubegrundet og kan virke uheldigt og ubilligt, at en dansk Kvinde ved Ægteskab med en Mand af anden Nationalitet mister sin danske Indfødsret, saa snart hun flytter ud af Riget, og endda uanset at hun ikke flytter til det Land, i hvilket hendes Mand har Statsborgerret. Mindremaal har i Overensstemmelse med denne Opfattelse i Udvalget stillet Ændringsforslag til Lovforslagets §§ 2, 3, 4 og 6, ligesom Mindremaal i Overensstemmelse med sine Udtalelser ved første Behandling i Udvalget har stillet Forslag om, at kun den, der efter egen Begæring bliver Statsborger i et andet Land, derved skal kunne miste sin danske Indfødsret, samt om, at Lovforslagets § 6, 3die Stykke, ændres i Overensstemmelse med § 5, saaledes at den Kvinde, der ægter en Mand, der paa Ægteskabets Tid har dansk Indfødsret, ikke som efter Lovforslaget vilde blive daarligere stillet end den Kvinde, der gifter sig med en Mand, der ikke paa Ægteskabets Tid har dansk Indfødsret. Da intet af disse Ændringsforslag imidlertid har fundet Tilslutning i Udvalget, og da Lovforslaget medfører betydningsfulde Forbedringer af de nugældende forældede Regler angaaende gift Kvindes Statsborgerret i Retning af den ovenfor nævnte efter Mindremaalts Opfattelse naturlige Ordning af det omhandlede Forhold, har Mindremaal ikke ment at gavne den videre Udvikling af Lovgivningen paa dette Omraade, der tør imøde-